

Sygn. akt III AUa 725/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Małgorzata Woźnowska-Gallos (spr.)
Sędziowie	SSA Krystyna Merker SSA Jolanta Ansion
Protokolant	Aneta Szafruga

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013r. w Katowicach

sprawy z odwołania W. G. (W. G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

przy udziale E. G. jako następczyni prawnej po zmarłym W. G.

o prawo do niezrealizowanych świadczeń

na skutek apelacji ubezpieczonego W. G.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Częstochowie

z dnia 24 stycznia 2012r. sygn. akt IV U 686/11

zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję organu rentowego i przyznaje E. G. jako niezrealizowane świadczenie świadczenie przedemerytalne należne jej mężowi W. G. za okres od dnia 21 grudnia 2010 roku do dnia 8 stycznia 2013 roku.

/-/ SSA J. Ansion /-/ SSA M. Woźnowska-Gallos /-/ SSA K. Merker

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 725/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 marca 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu W. G. prawa do świadczenia przedemerytalnego powołując się na przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120 poz. 1252). Organ rentowy podniósł, iż nie udowodnił wymaganego okresu ubezpieczenia, co powoduje brak podstaw do przyznania prawa do świadczenia.

Odwołanie od przedstawionej decyzji wniósł ubezpieczony W. G. domagając się przyznania prawa do spornego świadczenia oraz argumentując, że podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie winien być art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, zgodnie z którym osoba tracąca zatrudnienie może się ubiegać i przyznanie świadczenia przedemerytalnego, jeżeli do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy z powodu likwidacji zakładu pracy, u którego była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury wynoszący w przypadku mężczyzn 39 lat. Ubezpieczony podniósł, że spełnił wszystkie wskazane wyżej przesłanki uzasadniające przyznanie prawa do spornego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2012 roku sygn. akt IVU 686/11 Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że ubezpieczony W. G. był zatrudniony w zakładzie (...) w G.. Z dokonanych przez Sąd Okręgowy ustaleń wynika również, iż decyzją Wójta Gminy G. z dnia 7 czerwca 2010 roku wykreślono z ewidencji działalności gospodarczej wpis dokonany w dniu 17 października 1989 roku pod numerem (...) przez A. Ś. (1) z powodu jego śmierci. Jak nadto ustalono, w dniu 9 czerwca 2010 roku do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy G. dokonano wpisu pod numerem (...) o treści Firma (...) s.c. A. M. i A. Ś. (2) z siedzibą w K.. Jako datę rozpoczęcia działalności gospodarczej wskazano 10 czerwca 2010 roku. Firma (...) s.c. działalność produkcyjno- usługową prowadziła na bazie zakładu (...) zatrudniając część jego byłych pracowników. Ubezpieczony otrzymał świadectwo pracy stwierdzające ustanie stosunku pracy w związku z wygaśnięciem stosunku pracy. Od dnia 11 czerwca 2010 roku zarejestrowany jest w Powiatowym Urzędzie Pracy w C. a zasiłek dla bezrobotnych pobrał w okresie od dnia 19 czerwca 2010 roku do nadal.

Według Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji w niniejszej sprawie nie ma zastosowania art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120 poz. 1252), który przewiduje 39-letni staż uprawniający do emerytury liczony na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy, albowiem ma on zastosowanie w przypadku rozwiązania stosunku pracy. Chodzi tutaj o rozwiązanie stosunku pracy (w sytuacji likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności) w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2006 roku nr 158 poz. 1131 ze zm.) a taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zachodzi.

Sąd Okręgowy powołał się na przepis art. 63² § 3 k.p. zgodnie z którym przepis § 1 dotyczący wygaśnięcia umów o pracę z pracownikami w chwili śmierci pracodawcy, nie ma zastosowania w razie przejęcia pracownika przez nowego pracodawcę na zasadach określonych w art. 23¹ k.p. Sąd I instancji powołał się również na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 1994 roku w sprawie sygn. akt IPZP 1/4 OSNP 1994/2/23 gdzie stwierdzono, że w razie śmierci pracodawcy prowadzącego działalność gospodarczą w oparciu o wpis do ewidencji takiej działalności, jego spadkobiercy wступują w prawa i obowiązki pracodawcy w ramach stosunku pracy

z pracownikami zatrudnionymi przez zmarłego. Według Sądu pierwszej instancji, wbrew twierdzeniom córki zmarłego A. Ś. (1), jego pracownicy zostali przejęci przez nowego pracodawcę i nastąpiło klasyczne przejście zakładu pracy na innego pracodawcę.

Mając powyższe na uwadze Sąd pierwszej instancji orzekł jak w sentencji.

Apelację od wskazanego rozstrzygnięcia wniósł pełnomocnik ubezpieczonego W. G..

Wnoszący środek odwoławczy zaskarżył powyższy wyrok w całości zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120 poz. 1252) przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie poprzez przyjęcie, że nie ma w sprawie zastosowania w związku z faktem, iż zakład pracodawcy nie uległ likwidacji. Zdaniem skarżącego w niniejszej sprawie doszło również do sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez nieuznanie, że zakład pracy wchodził w skład spadku, zgodnie z twierdzeniem córki zmarłego pracodawcy, A. Ś. (1). Nadto w ocenie apelującego naruszono art. 23¹ Kodeksu pracy uznając, że doszło do przejścia pracownika przez nowego pracodawcę.

W oparciu o przedstawione zarzuty wnoszący apelację domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i uwzględnienie wniosku powoda o przyznanie prawa do świadczenia albo o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Uzasadniając zajęte w niniejszej sprawie stanowisko skarżący podniósł, że stosunek pracy pracowników firmy (...) wygasł dnia 24 maja 2010 roku z chwilą śmierci A. Ś. (1). Pracownicy otrzymali 3-miesięczne odprawy. Po zarejestrowaniu działalności w formie spółki cywilnej przez A. M. i A. Ś. (2), spółka zatrudniła nowych pracowników. Przedmiotem wpisu dokonanego dnia 9 czerwca 2010 roku o treści (...) nie była działalność identyczna jak firmy (...). Działalności tych form różniła się w kilku punktach i był to nowy podmiot gospodarczy. Zaznaczono, iż firma (...) zatrudniała nowych pracowników dopiero w połowie czerwca 2010 roku. Jeżeli któryś z nich pracował wcześniej w firmie (...) to nie znaczy, iż został przejęty przez spadkobiercę A. Ś. (1).

Skarżący wskazał również, iż zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych osoba tracąca zatrudnienie może ubiegać się o przyznanie świadczenia emerytalnego, jeżeli spełni następujące warunki: do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy z powodu likwidacji zakładu pracy, u którego była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy posiada okres uprawniający do emerytury wynoszący 34 dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn. Zaakcentowano, iż rozwiązanie umowy o pracę z powodu likwidacji zakładu pracy nastąpiło dnia 24 maja 2010 roku. Oznacza to, że w roku poprzedzającym rozwiązanie umowy o pracę, tj. do dnia 31 grudnia 2010 roku powód miał udowodniony okres składkowy w ilości 39 lat i około 2 miesiące. Zdaniem skarżącego powód nadto spełnił warunek zatrudnienia u pracodawcy przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy a rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z przyczyn dotyczący zakładu pracy. Okres zatrudnienia w zlikwidowanej według skarżącego firmie (...), A. Ś. (1), R., wynosił prawie 2 lata. Po wygaśnięciu umowy o pracę powód pobierał zasiłek dla bezrobotnych, 1 rok.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję organu rentowego należało zmienić w ten sposób, iż przyznano E. G., jako niezrealizowane świadczenie, świadczenie przedemerytalne należne jej mężowi W. G. za okres od dnia 21 grudnia 2010 roku do dnia 8 stycznia 2013 roku.

Opierając się co do zasady na ustaleniach faktycznych poczynionych przez Sąd pierwszej instancji Sąd Odwoławczy stwierdził, że apelacja wniesiona jeszcze przez pełnomocnika ubezpieczonego jest uzasadniona.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w niniejszej sprawie zostały spełnione wszelkie przewidziane prawem przesłanki niezbędne do przyznania prawa do spornego świadczenia.

Podkreślić bowiem należy, iż prawo do świadczenia przedemerytalnego uzależnione jest od łącznego spełnienia wszystkich warunków przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2004 roku nr 120 poz. 1252 ze zm.).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 roku nr 120 poz. 1252 ze zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

- do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn lub, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 6,

- do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych, w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Zarzut skarżącego sprowadza się do błędnego jego zdaniem ustalenia, że stosunek pracy nie został rozwiązany z powodu likwidacji zakładu pracy.

Według Sądu Apelacyjnego zasługuje on na podzielenie. Należy uznać, w tym zakresie twierdzenia córki A. Ś. (1), które sprowadzają się do wskazania okoliczności, iż stosunek pracy pracowników wygasł z dniem 24 maja 2010 roku. Po zarejestrowaniu działalności w formie spółki cywilnej przez A. M. i A. Ś. (2) spółka zatrudniła nowych pracowników. Jak słusznie zauważono, przedmiotem wpisu dokonanego w dniu 9 czerwca 2010 roku o treści (...) nie była działalność identyczna jak firmy (...), powstał zatem zupełnie nowy podmiot gospodarczy. Ponadto, co istotne, powstanie nowej firmy nastąpiło po ponad 2 tygodniach od ustania stosunku pracy, a nie nastąpiło przejście pracowników przez nowego pracodawcę jak to przyjął Sąd I instancji.

Trzeba przy tym zwrócić uwagę na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2012 roku zgodnie z którym jeżeli stosunek pracy osób zatrudnionych przez osobę fizyczną nie był wykonywany w oparciu o jednostkę organizacyjną, którą można by uznać za zakład pracy w znaczeniu przedmiotowym, to w skład spadku nie wchodzi taki zakład pracy, nie zostaje

więc przejęty przez spadkobierców w drodze dziedziczenia i w wyniku śmierci pracodawcy dochodzi do wygaśnięcia stosunku pracy, tak jak każdego prawa czy obowiązku majątkowego nie podlegającego dziedziczeniu (LEX nr 1213417).

Podsumowując, należy tylko zaakcentować, iż zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku nr 153 poz. 1227 ze zm.)

w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenie określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi

i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego,

a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba. Zgodnie z art. 136 ust. 2 osoby wymienione w ust. 1 mają prawo do udziału w dalszym prowadzeniu postępowania o świadczenia nieukończonego wskutek śmierci osoby, która o te świadczenia wystąpiła.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/-/ SSA J. Ansion /-/ SSA M. Woźnowska-Gallos /-/ SSA K. Merker

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM